

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

§. 1. An pœnitens sibi commutare possit pœnitentiam à Confessario
injunctam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

Ratio est, quia tota obligatio pœnitentis fundatur in voluntate Confessoris quasi leg flatoris, qui potest voluntatem suam moderari. Hinc obiter colligitur præceptum, ut liber, moderari per nos non obligat. Hinc obiter colligitur præceptum, ut liber, moderari per nos non obligat. Hinc obiter colligitur præceptum, ut liber, moderari per nos non obligat.

Castrop. Tom. 1. 77. de legibus disp. 1. p. 20. n. 1. quare dum audiunt Missam de præcepto; potest recitare v. g. Coronam Beate Virginis impositam in pœnitentiam: non enim hæc se excludunt, &c.

§. III. An possit impleri pœnitentia per alium?

11. Cum satisfactio sit personalis; communiter per scriptum illam pœnitens exhibere debet: nisi forte sit Eleemosyna, quæ talem rigorem non requirit. Vide Delugo disp. 25. sec. 5. de pan. num. 79. Si tamen iudicaverit Confessor, ex iusta & rationabili causa, expedire imponere satisfactionem implendam per alium, potest, non est impossibile. Ita Suar. disp. cit. 38. de pan. sec. 2. 12. Hinc inferitur illum, qui redditus est impotens ad pœnitentiam sibi impositam implendam, non teneri ad illam implendam per alium, etiam si commodè id facere possit. Sic Delugo disp. 25. de pan. sec. 5. num. 87. Ratio est, quia præceptum non fuit de procurando alieno jejuniis v. g. sed de jejuniis proprio: quod cum poni non possit, cessat obligatio.

§. IV. Ad quid obligetur Pœnitens si pœnitentia obliviscatur?

13. Eodem modo, qui oblitus est pœnitentiæ sibi impositæ, manet liber ab obligatione præcepti Confessorij quandiu non recordatur, & memorem Confessorium consulere non potest. Ita idem *ibid.* Nec tenetur Confessionem repetere, ut iterum pœnitentiam recipiat. Quæ quidem vera sunt, etiam si culpabiliter, oblitus sit pœnitentiæ: tunc enim satis erit, confiteri peccatum illius oblivionis culpabilis. Ita Vasq. cit. 9. 94. art. 2. dub. 4. Ratio horum est, quia non plus tale præceptum saltem sub mortali obligat, quam cæteræ leges, ac præcepta, ut supra dictum est, quæ dum ignorantur, obligare nequaquam possunt.

§. II. Quando debet Pœnitentiam adimplere Pœnitens?

Potest esse difficultas Primò, quantum temporis post absolutionem (nam sicut certum est, posse solvi ante absolutionem; sic certum est, id non esse necessarium) Secundò, An in tempore, quo forte pœnitens sit in statu peccati mortalis. Tertiò, an in tempore, quo exercet aliud opus de præcepto: v. g. an possit recitare coronam in iunctam ex pœnitentia, dum audit Sacramentum de præcepto Ecclesiæ? 9. Quoad Primum: per se debet adimpleri pœnitentia quando Confessor designat: licet faciliè excusari possit à mortali, dilatio talis temporis designati; quia communiter Confessorij præceptum cadit potius in rem exhibendam, quam in tempus. Quòd si non designat, ut communiter fieri consuevit; per se loquendo, debet impleri quam primum commodè moraliter potest, si cui obligat votum, alique similia: Ita Suarez cit. *hic* videtur tamen probabile cum Delugo d. 25. sect. 5. de pan. num. 92. quod dilatio, nisi sit nimia, & ad longum tempus, & nisi ipsa dilatio minuat rem iustitiam, non sit mortalis: Sicuti idem dicitur à Delugo *ibidem*, de voto absque temporis determinatione emisso, quando dilatio rem promissam non minuit, ut minueret tardus ingressus in Religionem. Aliqui ut Antonius Fernandez in *Instruct. Conf.* 1. p. docum. 7. §. 2. n. 2. simpliciter, & absolute extendunt ita ejusmodi obligationem; ut censent ad unum annum posse differri: sicuti ad unum annum differri potest obligatio confitendi: quod tamen videtur nimis largè prolatum. 10. Quoad Secundum, Dico posse adimpleri à pœnitente dum est in statu peccati mortalis: Sic Delugo de pan. disp. 25. sect. 3. & communiter: quia quamvis tunc non sit in statu meriti; tamen est in statu, quo potest præcepto Confessorij satisfacere. Quoad Tertium, Potest Pœnitens solvere pœnitentiam quando exercet aliud opus de præcepto; si pœnitentia, & dictum opus non se invicem excludant: Sic

§. V. Qua ratione obligetur Pœnitens ad circumstantias operis impositi à Confessario?

14. Si impositum sit v. g. recitare aliquot Coronas ante talem imaginem, vel flexis genibus; an satisfaciatur pœnitens ante aliam imaginem, vel stando, &c. Distinguebimus cum Delugo cit. n. 93. sicuti solet distinguì de voto cum Sanchez l. 4. in Decal. c. 12. num. 8. Quando enim res promissa est gravis & circumstantia levi, ut communiter est in dicto casu, de recitatione coronarum ante talem imaginem; obligabitur pœnitens ad illam circumstantiam, solum sub veniali; at quando circumstantia est gravis, ut si in tali imagini esset particulare obsequium, propter concursum, vel aliud simile, ut etiam alicui videtur esse in recitatione coronarum flexis genibus: tunc obligabitur etiam ad illam circumstantiam sub mortali. Atque hinc etiam colliges, An liberetur pœnitens ab obligatione ponendi pœnitentiam, quando non potest ponere circumstantiam iniunctam à Confessario. Regula enim desumenda est ex simile paritate voti. Sic *ibid.* Sanchez. Et breviter totum negotium colligeremus ex intentione Confessorij imponentis pœnitentiam: Ita Delugo paulo ante cit. n. 94. Si enim ex conjecturis colliges ejus intentionem solum fuisse ad substantiam operis etiam cessante circumstantia; dum hanc non potes, illam exhibere debes; secus, non item.

C A P V T III.

De commutatione pœnitentiæ.

§. I. An pœnitens sibi commutare possit pœnitentiam à Confessario iniunctam.

15. Dico non posse ita Sanchez, Regin. Coninch. Alique quos citat, sequiturque Delugo disp. 25. de

de penit. sect. 6. n. 76. quidquid dicat Portella & Diana citati ibidem ab eodem num. 95. Ratio est, tum quia nemo potest commutare præceptum Superioris, etiam in melius: v. g. non potest fidelis commutare auditionem Missæ die festivo in opus quodlibet illa auditione excellentius; quia non est Superior: tum quia in casu nostro illud opus, quod à Confessario imponitur, elevatur virtute clavium, ad hoc, ut sit opus Sacramenti; non verò illud à te susceptum.

16 Dices. At est sententia probabilis, quod quilibet possit sibi commutare votum in opus æquale, vel saltem in melius. Respondco. In voto ipse vovens est loco Superioris sibi legem voti imponens: & opus ex voto non debet elevari virtute clavium: quæ aliter se habent in casu penitentiarum, ut dictum est.

§. II. An alius Confessarius possit commutare penitentiam, audita Confessione.

17. **P**otest esse difficultas, vel Primò de Confessore æquali, hoc est Confessore, qui valet absolvere eadem peccata, quæ potuit prior. Secundò de Confessore inferiori, hoc est, qui non valet absolvere eadem peccata, quia scilicet sunt reservata, quæ tamen potuit prior, quia erat vel Superior vel delegatus ad reservata.

18. Quoad Primum, Confessor secundus æqualis, si audiat eandem Confessionem; quam audiit prior; potest commutare. vel minuire penitentiam. Ita Suar. disp. 28. sect. 20. num. 4. & communiter Recentiores. Ratio est, quia secundus Confessor succedit loco prioris; quare sicut prior poterat minuire Penitentiam à se datam sic poterit hic posterior.

19. Quoad secundum, licet probabilius sit cum Delugo disp. 25 de penit. sect. 6. n. 103. non posse, quia inferior non potest, propter limitationem absolvendi, quam habet, succedere loco Superioris: tamen, quia ablata reservatione per primam absolutionem, jam illa peccata non sunt ulterius reservata: potest dici quod jam inferior, respectu istius penitentis, habet sufficientem iurisdictionem, & consequenter, ex Vasquez, Henr. Navar. citatis à Delugo ibid. n. 104. poterit, audita Confessione, etiam & hic commutare vel minuire penitentiam.

§. III. An possit alius Confessarius commutare penitentiam, non audita Confessione?

20. **C**ertum est ex Delugo ibid. n. 100. posse secundum Confessarium declarare primam penitentiam non obligare, quando erat irrationabilis, vel quando postea, casu aliquo, est irrationabilis reddita. Immo id poterit quilibet vir doctus deliberare: quia non est actus iurisdictionis.

21. Difficultas igitur est, an quando alius Confessarius, sive Superior, sive iuxta paulo ante dicta, inferior, velit commutare, vel minuire penitentiam, id debet semper facere, audita iterum Confessione peccatorum, pro quibus fuit imposita.

22. Dico: licet probabilius sit cum Vasq. Suar. Fil. liuc. Delugo, Fagundez, Coninch. Reginal. citatis ab eodem Delugo lib. cit. n. 108. debere id facere, audita iterum Confessione; tamen est etiam probabile posse, non audita. Sic Navarrus, Toletus, Sà, Rodriguez Valerus, alique; quos citat sequiturque Diana parte 1. tr. 15. ref. 3. Ratio est, quia secundus Confessarius, cum sit Medicus, & Index penitentis; potest de tota simul causa, iuxta præsentem penitentis dispositionem, iudicare, prout magis videbitur expedire. De tota autem simul iudicat quando, nulla repetita Confessione, iudicat nunc non expedire talem penitentiam.

23. Ex quo sequitur, quod iustam ob causam, cum scilicet penitens secundo Confessario dicit se vel non posse, vel difficulter posse penitentiam explere; immo cum ipse Sacerdos advenit penitentem non implevisse,

timetque non impleturum; posse prout magis mino expedire ipsi videbitur, si non ob aliam rationem certè ad faciendum usum tanti Sacramenti, commutare penitentiam.

24. Idque non solum intelligo de penitentia vindicativa, hoc est satisfactiva pro peccata penitendo in aliam Medicinalem, & præservativam: deinde penitens videbitur, commutatio fiat. Ita Bonacina penit. disp. 3. q. 4. sect. 3. p. 3. n. 5.

Num hic addit Io. Valerius in diff. vir. for. n. 13. diff. 13. hoc est, posse eundem Confessorem commutare penitentiam, etiam sine causa: quia sicuti fuit in arbitrio (intellige rationabili) illam potestatem, tam commutare; cum unaquæque res per causas suas per quas nascitur, per eandem dissolvatur: petitur commutatio ab alio Confessario, requiritur modo iam dicto.

§. IV. Quando commutari penitentia debet.

25. **S**uperest jam querere quando fieri debeat commutatio: in ipsa secunda Confessione, an post extra confessionem?

In quo certum sit, eundem Confessarium potest etiam à longissimo tempore: Ita Salas, quem sequiturque; Delugo de pen. disp. 25. sect. 6. n. 113. Ratio est, quia talis commutatio, cum pertinet ad iudicium ipsius Confessoris; semper faciet votum præterita Confessione; atque adeo censetur penitus ad idem Sacramentum, & fieri intra illud: ut enim satisfactio, quæ exhibita post longum tempus, non unum cum præcedente Confessione.

26. De alio, seu secundo Confessario certum non potest extra Confessionem commutare penitentiam, nisi alio iniunctam. Sic Delugo de pen. disp. 24. sect. 6. n. 110. Ratio est, quia Sacerdos non est Index, nec ullam habet potestatem, nisi dum est in hoc tribunal, sed modo censetur esse talis, nisi dum administrat Sacramentum, ergo, &c.

27. Dices. At votum commutari potest, alio modo à Censuris fieri item potest, extra Sacramentum. Respondeo: posse quidem quia id dependet, ex eadem ibid. solum à potestate, quam habet summus Pontifex, quæ aliquando communicat aliis: at commutatio penitentiarum procedit ex potestate Sacramentali, & idem est.

APPENDIX
AD METHODVM EXPEDITÆ

Confessionis P. Thomæ Tamburini, Societatis Iesu.

DE SIGILLO EIVSDEM.

Appendicem de Sigillo Confessionis Sacramenti instituo, quam præcedenti Confessionis meæ convenire, mihi per amice significavit R. P. Thomas Tamburinus, Assistent apud R. P. N. Gener. Societ. Iesu, mearum lucubrationum benemerentissimus Mæcenas. Eiusmodi nutus pro iussionibus habeo.

C A P V T I.

Quid sit, & ex qua Confessione oriatur Sigillum.

1. **S**igillum, de quo hic agimus, est obligatio, quæ quis obstringitur rem in Confessione Sacramentali auditam alto silentio prorsus obvoluere, & quæ